

Serial al Kremlin

Caldria endinsar-se en les fosquedats del tsarisme per trobar tanta intriga, corrupció i esberpent com el que es dibuixa al Kremlin en aquest dilatat interregne de la malaltia de Ieltsin. Tots els personatges de la farsa, substancials del poder a Rússia, semblen haver-se reencarnat alhora per fer una representació cridanera a l'avantsala d'operacions presidencial.

A Moscou, de cop i volta tothom es manté pendent del que fa, del que diu i on va Tatiana, Tatiana Diatxenko, la filla de Ieltsin convertida en un personatge inquietant des que el seu pare es va precipitar al fons de la malaltia, tot just acabada la primera part de la campanya electoral. Segons els cronistes més entesos en xafardaries de l'alta *nomenklatura* moscovita, Tatiana és una dona que ha paït malament el pas de la grisor soviètica a l'enlluernament capitalista que té a l'abast pel fet de ser filla de qui és. Tatiana fóra, doncs, segons els perfils dels kremlinians entesos, una dona ambiciosa, capriciosa i emocionalment inestable, però amb prou influència en el president per a imposar cessaments i nomenaments transcendents en aquest tram de la història russa, com ara l'entrada i sortida del Kremlin d'Aleksandr Lèbed o la destitució del general Kòrjakov, el guardaespalles de Ieltsin.

El perquè Tatiana hauria posat a cau d'orella de son pare la gràcia o la desgràcia d'aquests personatges, l'insinuen els cronistes més maliciosos: Tatiana, en política, no hi entén gaire i es deu limitar a fer tot allò que li diu Anatoli Txubais, cap de l'administració presidencial. Les més males llengües diuen que Tatiana i Anatoli són amants. Aleshores, segons aquesta versió, és Txubais qui deu moure els fils del poder rivalitzant amb el primer ministre Txernomirdin, que n'és constitucionalment el dipositar.

Anatoli Txubais ha fet una ascens meteòric, impensable fa només uns mesos, quan Ieltsin, pressionat pels sectors més estatalistes, el va destituir de ministre de Privatitzacions. Aleshores Txubais, últim representant de l'etapa de neoliberalisme i de teràpia de xoc de Iegor Gàidar, va jurar i perjurar que mai més no tornaria a col·laborar amb el ieltsinisme. Però l'ofertament de comandar la campanya

electoral, com un primer pas per a arribar a administrador virtual del Kremlin, va ser una temptació massa forta perquè pogués resistir-s'hi. Sembla que en aquelles dates Anatoli ja festejava amb Tatiana. I des del seu privilegiat despatx Txubais ha recapitalitzat els seus actius polítics i econòmics adquirits en els temps que era l'home que venia, subhastava i fins i tot regalava, si convenia, la maquinària productiva heretada de l'estat soviètic. Txubais es va crear uns quants enemics entre la burocràcia desposseïda, però molts més clients i aliats va guanyar entre la

nomenklatura, que de gestora va passar a propietària, sense comptar els milers de nous rics i mafiosos sorgits arran del repartiment.

Amant de Tatiana, administrador del Kremlin i referent de la nova oligarquia empresarial, Txubais pot permetre's de desafiar els altres nuclis poderosos del capitalisme d'estat rus: tant Txernomirdin, l'home de Gazprom i de la *nomenklatura* del gas i del petroli, com Lújkov, el batlle de Moscou i representant polític de Most, el primer *holding* financer.

L'última maniobra, asseguren, que Txubais va encarregar a Tatiana és que Ieltsin decretés el nomenament del financer Borís Berezovski com a membre del Consell de Seguretat. Ha estat un dels escàndols més sonats. A Moscou poca gent ignora que Berezovski

és un representant de l'anomenat "capital criminal" que acumula una bona col·lecció d'indisidències delictives i de sospites. La principal de totes, la privatització fraudulenta d'una part de l'ORT, la televisió pública russa, procés durant el qual fou assassinat el popular periodista Làdislav Lístiev, fiscalitzador precisament d'aquesta obscura privatització. A més d'aquesta mena de sospites, una acusació amenaça Berezovski: l'ex-rasputín Kòrjakov assegura que el financer li va proposar l'assassinat de Vladímir Gussinski, propietari del *holding* Most i representant de la *beautiful people* de l'empresariat. Amb revelacions com aquesta i amb algunes més que Kòrjakov anuncia es proposa venjar-se dels qui el van fer fora del Kremlin. I tot això, a Lèbed, també víctima de Tatiana i de Txubais, li va la mar de bé per presentar-se com l'únic pur, justicier i salvador que queda a Rússia. ■

LLIBERT FERRI

“Amant de Tatiana, administrador del Kremlin i referent de l'oligarquia empresarial, Txubais pot permetre's de desafiar els altres nuclis poderosos del capitalisme d'estat rus.”